

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виносити: в Австрії:

на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі числа по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових поглядів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II.
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в пасажі
Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порта. — Оповістки
звичайні приймають ся по ц. п.
20 с. від стрічки, а в „Надіслан-
ні“ 40 сот. Подяки і приватні
донесення по 30 сот. від стрічки

Що повинні би знати наші переселенці?

(X) Рік річно, від трийцяти літ відбуває ся справдешне переселення соток тисяч з краю нашого, а іменно з сільських громад до міст, осередків промислу, торгівлі і великого руху. Богато знов виходить на роботи з раннюю весною до Німеччини і до Пруссії, а чимало пускає ся за море в незнаємі краї до Америки північної і південної. Правда, що наш край густо заселений не може всіх вижити, але такі багато з тих, що пускають ся в світ часто на непевне, а навіть на видиму страту, могли би і дома найти зарібки, бо недостача робітника і у нас дає ся відчувати. Довгий час приглядало ся у нас особливо до духовенства з певним спокоєм сему руху, бо було спокійне, що наш чоловік і на чужині не забуде про Бога і церкву, остане вірним своєму обрядові і католическій вірі.

Але чим більше досвіду, тим більше проявляє ся сумнів! Показує ся дуже часто, що як раз сільські переселенці, навіть молоді люди, скоро відчужують ся від Церкви, сходять часто на бездорожжя і стають перепоном безвірними та попадають в сіті соціалізму.

Тимто по селах треба звернути пильну бачність передовсім на переселенців до міст. Треба їм наперед пояснити, які небезпеки грозять їм там в чужині.

Релігійна рівнодушність і єї наслідки проявляють ся найперш між ними. В ріднім селі мали на них бачне око родичі, свояки, знакоми, дбали про поведінку молодого покоління, помагали радою і остерогою. Ціла громада, так сказати би була дозорцем обичаїв молодого покоління.

В чужім місті не журить ся ніхто тим, що і як там хтось другий робить.

Сільський переселенець не знає тут свого отця духовного, своєї церкви, не знає, коли там править ся Служба Божя і інші богослуження. Так помалу стає він рівнодушним в релігійнім житті, а коли не найде віруючих знайомих, не бачить їх доброго прикладу, не чує їх ради або остероги, не має тої підпори, яку мав у родичів або в рідній, стає байдужним.

Колиж н. пр. найде навіть знайомих людей релігійних, але не руско-католического обряду, хоч би віруючих, то часті під їх впливом або навіть примусом відчужує ся своєму обрядові прадідному і пропадає для рускої Церкви. Нераз і поверховний блиск і величавість друтого обряду переманюють такого до себе, а з відчуженням руско-католического обряду іде також відчуження своєї материнської мови і своєї рускої народності. Особливо бачимо се наглядно в останніх часах у Львові і по інших містах східної Галичини.

Коли би спитати родичів переселенців, де проживає ваш син, ваша дочка, з ким товаришують у вільних від роботи хвилих, де і з ким забавляють ся, що читають, до яких товариств пристали? — то можна би вже дізнати ся про релігійно моральні і суспільні небезпеки, в які вони попали.

Особливо небезпека грозить молодим парубкам в промислових, фабричних місцевинах, де вони глядять зарібку яко челядники або робітники. Майже всюди сходять ся там з соціалістами, котрі здавна на них звертають бачне око, щоб сільських переселенців до себе заманити.

Передовсім намагають ся їх втягнути в соціалістичні спілки, вказуючи їм на господарські користи, або й погрозами і примусом, що не дівануться інакше роботи. Крім того соціалісти ловлять сільських новиків своїми часописами, втягають їх на свої віча, походи, а передовсім намагають ся підорвати в

них віру, викликати зневіру до Церкви і духовенства.

Особливі небезпеки грозять по містах дівчатам. Ненастанно можна читати в часописах, як несумлінні посередники під покришкою нараяння доброї служби або посяди ловлять невинні і несвідомі жертви і віддають до домів розпусти. Таке заманюване відбуває ся часто на двірцях залізниць. Тим то родичі не повинні допускати до того, щоб їх дочки приймали в краю або заграницею які небудь посади, про котрі наперед через свого отця духовного ближше не розвідали ся.

В тій справі вже у Львові і в Кракові утворили ся товариства, котрі висилають з відзнаками свої відпоручниці, щоб глядаючи служби або посади дівчата уміщували в устроєні на ту ціль притоті, поки не найдуть служби, щоб не попали в руки торговців „живим товаром“.

Але сільський переселенець може в місті і сам остерегти ся перед усякими небезпеками, ваколи лише зверне ся до тих, що схотять заступити їм приятелів з рідного села, рідної хати.

Передовсім молодий чоловік чи дівчина повинні в новім осідку глядіти опіки й поради та пристановища в церкві, у духовенстві. Повинні розвідати ся зараз, до котрої церкви чи парафії належать, коли там відправляють ся богослуження. Відтак повинні зголосити ся до приходника, котрий не відкаже доброї ради в потребі і пригоді. В Німеччині видають такі календарі, в котрих подано все, що християнство католицизму треба знати про певну більшу місцевину, час богослужень, спис священників, учителів, монастирів, католических товариств, добродійних інституцій, шкіл, шпиталів, редакцій, читальні і т. д. І в наших календарях, особливо в календарі „Місionar“ і „Просвіти“ повинні бу-

ти такі інформації, котрими моглиб напливати до Львова і більших міст в Галичині сільські переселенці покористуватись, щоб не попадали в пропасть, не пропадали для рускої Церкви і народності. Требаб також оповіщувати по часописах, особливо популярних, де можуть найти такі інформації, щоб собі зараз купили такий календар.

Сільські переселенці повинні звертати ся до католических товариств (нпр. слуг), де такі є, а де таких нема, треба би такі товариства позакладати. Там повинні найти поради і опіку, пошуку і приличну заставу.

Наколи сільські переселенці будуть звертати ся в місті до Церкви і духовенства, до відповідних товариств, тоді не будуть ставати жертвою неморальних небезпек. Про такі небезпеки повинно духовенство поучувати населення в порах, коли починає ся рух переселенців, вказувати способи, як охоронити ся перед небезпеками, на що звернемо ще бачність в слідуючій числі.

Занепад Англії.

(Δ) Від довшого часу можна помічувати велике напруження між Англією а Німеччиною наслідком быстрого зросту великої могутності сеї середньо-європейської держави. Очевидно побоює ся Англія втрати своєї верховної морської наслідком быстрого зросту німецької флотії, а також значного розвитку німецького промислу й торгівлі. Англія бачить отже в Німеччині свого найбільшого ворога. Нема сумніву, що зріст могутності Німеччини загрожуватиме великодержавній верховладі Великої Британії.

Однак Англія повинна глядіти ворога таки більше у себе дома, в сучасних суспіль-

Ант. П. Чехов.

ЖЕБРАК.

— Милосердний пане! Будьте ласкаві, зверніть увагу на нещасливого, голодного чоловіка. Три дні не їв... не маю пятака на нічліг... клянусь Богом! Вісім літ служив сільським учителем і стратив місце задля інтриг земства. Упав жертвою доноса. Ось вже рік, як ходжу без місця.

Адвокат Скворцов поглянув на сіре, діряве пальто петента, на його мутні, п'яні очі, на червоні п'ятна на щоках і йому здавало ся, що він вже десь раніше бачив сего чоловіка.

— Тепер дають мені місце в калужській губернії, продовжав петент, але у мене нема засобів, щоб туди поїхати. Поможіть ласкаво! Соромно просити, але... зневолюють обставини.

Скворцов поглянув на калюші, з яких один був глибокий, а другий плиткий, і нараз пригадав собі.

— Слухайте, три дні тому, здає ся, я стрінув вас на Садовій улиці, — сказав він — але тоді говорили ви мені, що ви не сільський учитель, а студент, якого видалено. Памятаєте?

— Ні... ні, не може бути! — пробормотів петент, обурюючи ся. — Я сільський учитель і, коли бажаєте, можу показати документи.

— Досить сеї логі! Ви назвали себе студентом і навіть оповідали мені, за що вас видалили. Памятаєте?

Скворцов спалив і з виразом відриву на лиці відійшов від обіранця.

— Се підло, ласкавий добродію! — крикнув він сердито. Се злодійство! Я віддам вас на поліцію, чорт би вас взяв! Ви бідні, голодні, але се не дає вам права так безлично, так безсовісно брехати.

Обіранець взяв за клямку дверей і розсіяно, як спійманий злодій, оглянув передню комнату...

— Я... не брешу!... пробормотів він. Я можу показати документи.

— Хто вам повірить? — продовжав обурювати ся Скворцов. Експлуатувати симпатії суспільности до сільських учителів і студентів — прецінь се низько, підло, нікчемно. Обурююче.

Скворцов розгорячив ся і в крайню непощадливий спосіб змив голову петента. Своєю безличною ложкою обіранець викликав у він відразу і обмерзіння, обидив се, що він, Скворцов, так любив і цинив в собі самім: доброту, вразливе серце, співчуття до нещасливих людей; свою лжю, претенсіями на милосердя, петент немов би осквернив ся милостинню, яку він любив подавати бідлашним з чистого серця. Обіранець зразу виправдував ся, божив ся, але опісля замовк і засоромлений опустив голову.

— Пане, сказав він, прикладаючи руку до серця. — Справді, я... збрехав! Я не студент і не сільський учитель. Все те одна думка! Я в хорі служив і звідтам прогнав мене за пиянство. Та щож мені робити? Вірте Богу, годі без брехні. Коли я говорю прав-

ду, ніхто не дає милостині. З правдою умрем з голоду і замерзнем без нічлігу. Ви по правді судите, я розумію, але... щож мені робити?

— Що робити? Ви питаєте, що вам робити? — крикнув Скворцов, підходячи близько до него. — Працюйте, ось що вам робити! Треба працювати!

— Працювати... Я і сам се розумію, та деж взяти роботу?

— Глупота! Ви молоді, здорові, сильні і все найдете роботу, коли лише була охота. Але ви лїниві, розніжені, п'яні! Від вас, як з шинку, заносить горівкою. Ви ждете ложкою і зніщили ся до мозку, костий і спосібні лише до жебранинства та брехні! А коли ви навіть зволисте коли знизити ся до праці, тоді подавай вам канцелярію, хор, маркерство, де би ви нічого не робили а брали гроші! А не до смаку вам, заняті ся фізичною працею. А певно не пішли би ви на сторожа, або фабричного робітника? Ви прецінь з претенсіями!

— Як ви говорите, їй Богу... — промовив петент і гірко усміхнувся. — Деж мені взяти фізичної праці? В субкції мені вже пізно, тому що в торгівлі з хлопців треба починати, на сторожа мене ніхто не возьме, тому що на мене не вільно тикати... а на фабрику не приймуть, треба ремесло знати, а я нічого не знаю.

— Глупота! Ви все найдете оправдане! А не до вподоби вам, рубати дрова?

— Я не відкажую ся, але нині і дійсні рубачі сидять без хліба.

— Ну, всі дармоїди так вцепняють. По-

дай вам роботу, то відкажете ся. Чи не хочете у мене рубати дрова?

— Дайте, порубаю...

— Гарно, побачимо... Знамените... Увидимо! Скворцов поспішив ся і, не без злобної утіхи, затираючи руки, покликав з кухні кухарку.

— Ольга! — звернувся він до неї. Заведи того добродію до шопи та нехай він рубав дрова.

Обіранець здвигнув плечима, як би не довіряючи і рішучо пішов за кухаркою. По його ході видно було, що він згодив ся йти рубати дрова не тому, щоб був голодний і хотів заробити, а прямо з самолюбства і сорому, як приловлений на слові. Замість було також, що він сильно ослаб з горівки, був нездоров і не чув ні найменшого розположення до праці.

Скворцов поспішив до Ідальні. Там в вікон, що виходили на подвір'я, видно було дерев'яну шопу і все, що діяло ся на подвір'ю. Стоячи біля вікна, Скворцов бачив, як кухарка і обіранець вийшли службовим входом на подвір'я і по брудній сїмці направили ся до шопи. — Ольга, сердито оглядала свого товариша і розмахувала на боки ліктями, отворила шопу і зі злобою тріснула дверми.

„Імовірно, ми перешкодили бабі пити каву, — подумав Скворцов. — Яке лихе сотворіне“.

(Конець буде).

них відносинах, котрі доводять Англію до занепаду і вказують на занепад англосаского племені.

Занепад сей можна помічувати від трійцяти років. Ще перед трійцяти роками могла Англія гордити ся своїм „відокремленем“. Без союзників була она неприступна і неопідима. Але вже війна з Бурями підорвала становище Англії. Тоді весь культурний світ звернувся був проти Англії. Здає ся, мов би ся несправедлива війна кинула зарід до внутрішнього розстрою і розладу в державі. Поміж робітничим населенням що раз більше проявляє ся ворохобний дух. Проводирі робітників виступають з напастями проти всіх внутрішніх уладжень і проповідують прямо суспільний переворот. Навіть династії не дають уже спокою.

Що дійшло до таких сумних відносин, сему винно само правительство але зрозумілою терпимістю і волею. Поступаючи після пословиці, що „мучеників не творить ся без карно“, позваляє англійське правительство свободно і безкарно проповідувати захожим з Росії і з північної Америки анархістичним проводирам всякі переворотів ідеї. Крім того висші верстви суспільні розповсюджують такі змагання своїм життєвим поступованем. З малими виїмками живуть они після засади „по нас потоп!“ Замість дійсних заслуг має там велике значіння лише гріш. Житє і естество богатих верств суспільних в Англії звернене тільки на розкоши і вигоди.

Особливо великий вплив на Англію мають американські відносини.

Американські міліонери переселяються ся до Англії, американські дівчата побирають образоване і товариську огладу в Англії, американський вплив причиняє ся до закінчення подруж між обома народами.

Все те улекшене також тим способом, що англійські звичаї не знають рівновартности мужчин і жінок. Щобм служити „золотому телцеви“ закладають там подружжя, котрі не мають ніякої внутрішньої звязи. Звідси лучають ся там часті розлуки подружжя.

В Англії тепер найменше працують. Численні години відпочинку не позваляють вести ніякої поважної праці. Колиж Англія нині ще займає певне передове місце в промислі й торговлі, то має се ще завдячити давним поколінням і їх праці.

Загальна жаждою гроша спричинила також політичні наслідки. Політична кар'єра займає друге доперва місце. Коли давніше кожде з двох великих сторониц політичних Англії розпоряджало загально признаними великими державниками, тепер політикою займають ся переважно дилетанти. Найбільше потребувалаб тепер Англія визволити ся з під чужого впливу, котрий знесилоє нарід і підриває тим способом становище і могутність держави.

Замах на італійського короля.

Вчера рано анархіст Дальба виконав замах на італійського короля на улиці Риму, кола король з жінкою в оточенні кірасиєрів їхав до Пантеону на заупокійне богослуження по королеви Гумберті. Королівська пара вийшла з безпеки ціло, за те вожд кірасиєрів майор Лянґ є тяжко ранений в голову і боре ся зі смертю в шпиталі св. Йосифа.

О скільки переведено слідство, представляє ся справа замаху менше більше так:

Коли королівський повіз минав площу в напрямі до Пантеону, вискочив з поза стовпа палати „Сальвіації“ молодий чоловік, досить добре одягнений і в віддалену 4 метрів від повозу стрілив кілька разів, мірячи в короля. На перший стріл коні кірасиєрів, що товаришили королеві сполотили ся тай утворили мур кругом королівської пари. Стріл влучив коня вожда ескорти майора Лянґа, який находив ся власне по стороні короля. Тимчасом злочинець стрілив ще два рази до повозу і зранив Лянґа в голову. Лянґ впав з коня. Шофер Людвіґ Каранта, що случайно находив ся на площі, кинув ся на злочинця, котрий ще кілька разів вистріляв, і при помочи візника Джіостіого і поліціянта розоружив его. Товпа народа кинула ся на злочинця і хотіла его влінувати, побивши его при тім досить діямаючо. Злочинець крикнув при тім: „Я анар-

хіст!“ Королівська пара зберегла при тім зимну кров.

При слідстві стверджено, що злочинець називає ся Дальба, є мулярем а має за собою далеко не чисту минувшину: Три рази був засуджений за крадіж і інші злочини. В останніх часах, пізнавши ся з анархістами, переняв ся їх поглядами і признавав ся до індивідуалістичного напрямку.

Дальба заперечує, немов би мав яких спільників; ідея злочину зродила ся в нім самим. Крім батька, матери і брата не має ніяких інших свояків. Батько его є робітником при розкопках лазні Каракалі.

Вість про злочин рознесла ся лискавкою по цілїм Римі. Величезні товпи народа з прапорами і піснями на устах переходили улицями Риму, спілущи до королівської палати в Квіриналі; з вікон проносили ся радісні оклики і маюча хустинками. Коли маніфестанти станули під Квіриналом, вийшла королівська пара на балкон і тричі дякувала за овацію. Також біля приватних апартаментів королівської пари поновлено овації. Звідси удаля ся товпа під військові касарні і устроїла бурливу овацію в честь війська.

Французький амбасадор як декан дипломатичного тіла поспішив до Квіриналу і висловив королеві і гратуляції іменем дипломатичного тіла.

До майора Лянґа, що лежить в поважнім, але не безнадійнім стані в шпиталі св. Йосифа наспіло много гратуляцій, почавши від міністра війни; також король дуже пильно займає ся станом его здоровья.

Розказують, що злочинця в хвилі, коли виміряв револьвер, бачила лише королева, бо король і его почет мали звернений зір в иншу сторону.

Старенька королева-мати, почувши про подію і щасливий єї перебіг, розликала ся..

Огляд часописий.

(Шевченкові роковини. Справа пам'ятника Шевченкові в Києві. Новини з нагоди роковин в часописах подані).

(Кінець).

З нагоди 51-их роковин Шевченкових подає київська „Рада“ вістки про деякі новини мистецтві, які відносять ся до Кобзаря України а іменно має вийти тепер: „Альбом знімків з Шевченкових артистичних творів“. Відомий історик малярства Олексій Новицький захожуєт ся в Москві коло видання альбома знімків з усіх картин і рисунків Т. Г. Шевченка.

Д-й Новицький вже скільки років працює над збиранням всяких материялів, що відносять ся до артистичної творчости геніяльного Кобзаря. Єму пощастило зібрати силу знімків з дуже цікавих річей Шевченкової роботи. Альбом містити ме до 300 знімків з поясненнями.

Також появилась цікава стаття про музику до творів Т. Шевченка.

Ось що пише „Рада“ про се:

„Шевченко был избранникъ народа въ прямомъ значеніи этого слова. Народъ какъ бы избралъ его пѣть вмѣсто себя.“ Словами М. Костомарів дуже влучно схарактеризував одну з основних прикмет поетичної творчости великого Кобзаря — її близькість до пісенної творчости українського люду. Її близькість особливо яскраво відчуваєт ся в ліриці Шевченка. Справді. Прочитайте такі поезії як: „Ой одна я, одна“, „Ой люлі люлі, моя дитино“, „Утоптала стежечку“, „По дірові вітер віє“ та силу инш., і ви побачите, що не тільки зміст їх, поетичні образи, а навіть розмір, склад віршу, рими — все те чисто народне. Нюди здаєт ся, що поет наш дав лиш нові варіанти до тексту відомих нам пісень (особливо так званих „коломиїнок“). Не рідко в творах Шевченка можна здіяти і цілі уривки з часто народних пісень.

Отже не диво, що деякі ліричні твори Шевченка пішли на село і міцно прищепили ся в нашому народі. Дуже часто можна почути, як селяне співають — „На що мені чорні брови“, „Мати галка, мати чорна“, „Ре-ве та стогне“ ітд., нічого не знаючи і не чувши про автора сих пісень.

Мелодія до сих слів підбираєт ся здебільшого з найпопулярніших народних пісень, а нюди й утворюєт ся імпровізаціями окремих осіб з народа.

Поезія Шевченка сама по собі є вже музика — то тиха, чарівна, пестлива, то благаюча, молитовна, покаянна, то бурна, грізна, гнівна.

Самим лиш складом словесних звуків уміє наш великий поет утворити певний настрій, перенести фантазію слухача в ту обстанову, серед якої відбуваєт ся дія. Візьміть, напр., закінченя его балади „Утоплена“.

„Тільки вітер з осокою
Шепче хто се, хто се
Сидить сумною над водою,
Чеше довгі коси?“

Частим повторенням під ряд свистящих звуків, автор ніби нагадує нам звуки шелестя вітру в осоці та в очереті.

Або ось:

„Ой заграй, заграй, та синеньке море“...
„І море ревило Босфорову мову“...
„Ре-ве гарматами Скутара“...¹⁾

Чи можна підібрати ще якісь инші звуки, що яскравіше передавали би рев бурливого моря, бойову сутичку з дужим ворогом?

Чарівна музика Шевченкового слова, маса різних душевних переживань поета вже давно звернула на себе увагу композиторів. Ще сорок п'ять літ тому (1867 року) кінчаючи лейпцигську консерваторію, написав М. В. Лисенко першу свою працю — музику до „Заповіту“ Шевченка. З того часу не покладає він свого пера, що року обдаровуючи українське мистецтво все новими та новими натхненими музикальними ілюстраціями до слів великого Кобзаря. Більше сотні маємо ми у М. В. Лисенка і дрібненьких і середніх і великих композицій на текст Шевченка²⁾. В своїй музиці до Шевченкового „Кобзаря“ Лисенко ще глибше розкриває перед нами тайники геніяльної думи українського велетня. Своім товмаченням Шевченка він часто аазначував такі місця в его поезії, які без музикальної ілюстрації не звернули би на себе уваги. Художественні образи Шевченка так тісно сплітають ся з музикальною ілюстрацією до них Лисенка, що розрізжити їх не можна. Багато у Лисенка є композицій до слів Шевченка в стилі народної української пісні. Але й ті, що не мають в собі спеціально українського характеру, визначають ся великою майстерністю.

Взяти н. пр. хоч би „Івана Гуса“.

У чеській літературі про сього національного героя нема ні одного поетичного твору, що по силі чуття, висоті художних образів міг би рівняти ся з Шевченковим „Гусом“. Так вже високо стоїть і Лисенкова музика до „Івана Гуса“. Нам не раз доводило ся розмовляти з Чехами, знавцями чеської музики і они запевняли нас, що такого музикального шедеву на сю тему їх композитори ще не утворили.

А скільки своєрідної краси в великих кантатах Лисенка: „Бють пороги“, „Радуй ся ниво“, „На вічну пам'ять Котляревському“, в більших уривках з „Гамалії“, „Івана Підкови“, не кажучи вже про дрібніші его композиції. Можна сьміло сказати, що Шевченко в слові і Лисенко в музиці до того слова — се рідні брати, велетні.

Окрім М. В. Лисенка з „Кобзаря“ черпали собі натхненя багато, ще всяких більших і менших композиторів, але рідко кому з них щастило підійти близько до порозуміння духа, Тарасової поезії.

Удачно передають настрої Шевченкової музи молоді українські композитори: Я. Степовий та К. Стеценко. Багато, хоч і не все доладу, писав на Шевченкові слова В. Заремба. Є гарні композиції м ж творами Сениці, Ф. Колесси, О. Ніжанківського, Людкевича, Д. Сичинського. Треба згадати ще й писаня музики до слів Шевченка таких авторів: Бігдая, Топольницького, М. Волошина, І. Воробкевича, І. Біликовського, Д. Роздольського, Рубця, Сичові, Морського, М. Маркевича, Д. Крижановського, Обіського, Бонковського, А. Казіми, А. Чарнової, Животовського, Наруга, Таручіна та инші.

На Шевченкові сюжети написано поки що небагато опер. З них виставляєт ся „Катерина“ М. Аркаса та „Пан Сотник“ Ю. Козаченка. Останній автор писав свою оперу на російське лібретто, сюжет якого взято з поеми Шевченка. Взагалі треба сказати, що не вважаючи на незнане української мови, на

слова Кобзаря пробували писати музику російські композитори³⁾, між якими можна згадати такі імена, як П. Чайковский та М. Мусоргський.

П. М.

¹⁾ „Гамалія“.

²⁾ З них видруковано тільки до 85. чч.

³⁾ Див. „Трудъ и Искусство“ ч. 2. Харків, 1911. р.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і привіднувати нам нових передплатників в кругах своїх знайомих.

З державної ради.

Палата послів перейшла вчера до нарад над військовою предловою.

Міністер-предсідник ґр. Штірґк повітав з вдоволенням факт, що палата переходить зі страдального становища супроти військової предлоги до чинної праці. В тім видить міністер потвердження сего, що палата в цілій повні зрозуміла не лише значінє військової реформи, але і хвиливу ситуацію політичну. У всіх державах привязують велику вагу до військових справ, бо здають собі справу з того, що військове становище великодержавне є необхідне як для охорони внутрішнього розвою і здержання впливів, спляючих его з внї так не менше є сильною підставою господарських відносин в державі. Задавою устрою війська є скріпити армію і маринарку при рівночаснім задержанню рівноваги в фінансовій господарці.

В Австрії є конечна широка реформа військового устрою, бо оружна сила вже з давна терпіла ізза нестачі людського материялу. Дбалість о достаточний чисельний стан при систематичнім удержанню і розвою справности є одною з найперших задач військової політики. Військова реформа є конечна, бо зростаюча непропорциональність межі числом населеня а контингентом рекрута ділає відємно на певні урядження, що в хвилі заведеня давного військового закона не давало ся так відчувати.

Час презенційної служби має бути означений відповідно до потреб поодиноких категорій, а для загалу пописових має бути скорочений. В сираві спеціальних відносин, які доси уявляювано лише деколи в дорозі тривалої відпустки, предлога вводить дійсну зміну, а міра потягання до чинної служби буде примінювати ся лише до умовин входячих в рахубу об'єктивно, а елемент припадковости буде виключений.

Вказуючи на політичне положенє, головне — як можна надїяти ся — на переходове лише сплянене праць в другій половині держави, підносять премієр, що не можна бездільно вижидати розвою подій на Угорщині, тим більше, що кабінетове пересилєне на Угорщині не було ще пересилєнем військових предлог і не можна его таким уважати.

Протест австрійського правительства проти наміреної угорським соймом резолюції до начерка військових законів, містив в собі вразне задокументованє рівноуправленя Австрії.

Премієр є пересвідчений, що в тих переговорах заступає австрійське правительство так, як се відповідає звисним премієрови поглядам державної ради. Волів би був однак, наколи би вже перед тим переведені наради парламенту над поодинокими постановами доставили були премієрови цінного і певного опєрта.

Єсли показала би ся конечність утвореня певного приготовляючого чи переходового стану ще перед остаточною полагодою військової реформи, то правительство повідомить сейчас про се положенє палату і вносячи відповідні предлоги, запросить палату до конституційного співділаня в тих зарядженнях. Нині однак нема до сего причини. Законодавство австрійської палати не має причини понехати начерка військових предлог, уложеного на основі обопільного порозуміння обома правительствами.

Було би похибно лише тому, що серед певних обставин могла би виринути конечність переходового зарядження, брати сей евентуальний випадок за дійсність. Бесідник навіть не знає, в який спосіб наради над військовою предловою могли би заподїяти кривду інтересам палати.

Гр. Штіргк висказує проте пересвідчення, що представники жадного народу не усунуться від праці, лише ціла палата забереся до спільної праці і посвятить всю увагу військовим пропозиціям, з якими в'яжуться найважливіші інтереси монархії. (Оплески).

Відтак забрав голос міністер кравової оборони Георгі, який з натиском звернув увагу на наглість і konieczність переведення військової реформи, в цілі конечного доповнення збройної сили держави. З мотивів долучених до пропозиції змозже кожний пересвідчитися, що організація нашої збройної сили в порівнянні з іншими великими державами Європи, остала по заду. Було би однако ж похибкою, наколи би хтось міг зі слів міністра висити, що наші армії не достає справності, бо протинно, під тим зглядом може она рівнати ся з кожною заграничною армією.

В порівнянні з іншими державами відношене, в якім кожний горожанин держави є покликаний до поношеня військових тягарів готівкою, не є у нас високе, як також відношене, в якім остають військові видатки до загального бюджету держави. Міністер підчеркує факт, що коштів удержання збройної сили не треба уважати непродуктивними, бо ті суми в якіх небудь формі вертають пізніше все до родимого господарства.

Зібравши свої висновки, характеризує міністер нинішні військові пропозиції як невідклично конечні, із становища військового нагліччя, а під зглядом суспільних стовіть они безуспішно виспе ніж всі інші військові закони в інших державах, а під зглядом фінансовим не є трудні до прийняття.

По кількох замітках в справі підофіційних, котрих число мусить бути відповідне, если має бути переведена дволітня служба військова, а в котрій то справі правительству небавом висказується, сказав міністер, що по его думці кожний посол може з сеї заяви пересвідчитися, що конечне більше запотребоване не є надто високе і що ті видатки рівноважать ся достаточо полекшами і користями призначеними населенню. Міністер має надію, що по тім представленню, зробленім з всею отвертостію, послі пересвідчат ся, що без явного підвищення контингенту рекрута прямо не можна дальше обійти ся і що чим скорше полагождать пропозицію, свідомі сего, що справність армії мусить бути удержана.

П. Окуневський заявив, що військова розправа є наче іспитом молодого парламенту, чи потрапить сказати рішучо „так“ або „ні“, але є також іспитом правительству що до сего, чи змозже удержати молоді сили парламенту. Бесідник жаліє, що вимагає ся великих кредитів військових в хвилі, коли фінансова сила населення є вже вичерпана.

Відтак жалував ся бесідник на гнет Русинів. Останню посаду, яку Русини мали ще в міністерстві просвіти, вивер ім Поляк. Між Русинами мусить тепер настати рішене, чи мають они стремити до сходу, чи до заходу. Основане руского університету було би тривалим прилученням їх до династії і заходу. Але де ж є вступити праці до основаня університету. Розширене самоуправня Галичини не було би нічим іншим, як обмеженем прав Австрії в Галичині, тому боротьба, яку ведуть Русини, не є борбою о їх права, лише о права австрійського правительству. Русини радо віддали би державі, що єї належить ся, але не належить їх упосліджувати. Русини не є підданими польского короля, лише підданими австрійского цісаря. (Оплески на лавах Русинів).

Опісля обговорював бесідник домаганя угорської резолюції в справі запасових резервів, домагав ся поправки постанови що до дволітньої військової служби. Если часть воєвків задержувано би через 3-тій рік, то відпустка не буде правом воєвків, лише буде зависима від щастя, або і від самоволі військових властей. П. Окуневський скінчив заявою, що Русини будуть голосувати проти закону.

Відтак промовляв п. Шраффль, котрий заявив, що є сторонництво бажає полагоди закону, протинуть ся однак односторонній провізорій.

П. Ляйтнер (соц.) критикуючи пропозицію, поставив домагане, щоби офіцери поводили ся з воєвками в спосіб, відповідаючий духови часу.

На сїм перервано розправу, після чого серед загальної уваги згадав предсідник про замахи на італійского короля в Римі і висказав радість з причини неудачі замаху. Пред-

сідник зладив до італійского правительства телеграму з желяванями.

При кінці засідання мін. Гайнольд відповів на запит п. К. Левицкого в справі обмеження свободи руху галицьких сезонних робітників. Мін. заявив, що намісник др. Божинський точними вказівками, даними властям зарядив все, що треба, щоби всі просьби, а передовсім галицьких сезонних робітників о видане документів подорожжя — полагоджувано з пожаданою скорістю.

Власти зовсім не задумують обмежувати спромози зарітку сезонних робітників з Галичини.

Пп. Дашинський і Евг. Левицкий внесли запит в справі залізничної катастрофи в Тшебіні.

На сїм замкнуто засідане.

Політичний огляд.

Заграниця.

Італійсько-турецька війна. Турецьке міністерство війни оголошує телеграму коменданта в Тобрук, в якій зазначено, що дня 11. с. м. відбула ся битва з трома ворожими батальонами піхоти і двома гірськими батареями, прямуючими до Назури. З початку розбито Італійців, однак пізніше, коли они одержали поміч, прийшло зновою до атак. Борба тривала 11 годин. Воєнні кораблі і мітралези помагали ворогові, однак Турки віднесли перемогу і привели до відвороту, а кінці до утєчі на кораблі і до кріпостей. Втрати Італійців є великі. Один Італієць дістав ся в полон. По турецькій стороні полягли 2 жовніри, 2 тяжко поранені, 16 добровольців полягло, а 65 віднесло рани. Турки і Араби взяли велику добычу.

Із воєнної акції на мори відомо лише те, що турецьке міністерство війни подало своїм горожанам до відомо, що від тепер можуть пароходи і вітрильніки перепливати Дарданелі лише на лінії, що є зарезервована на сю цілі; інакше грозить кораблям велика небезпека. Значить, в дарданельським проливі підложено мина для перешкоди акції італійської флотії в Дарданелях.

Страйковий рух в Європі. Лондонські денники пишуть менше оптимістично про вигляди близької погоди страйку. Вістка, що переговори зновою стрічають трудности, викликала переляк в прилюдній опінії. Здає ся, що в найближших днях багато фабрик, що доси є ще в русі, будуть замкнені ізза недостачі угля.

В Кардіфі нужда серед робітників є так велика, що власті кормлять дітей робітників. Вчора прийшло до першої перепалки в місцевій Гойдок, де поранено тяжко 3 поліціянтів.

В Німеччині починає приборати страйковий рух дуже острі форми. В окозї Гамбурґа прийшло до робітничого заворушення. Вислано там 4 компанії війська з відділом кінноти. Крім того є в дорозі два полки з компанією машинних карабінів.

Також в Голландії вибухає страйк.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Евтропія; римокат.: Кипріяна. — В неділю: руско-кат.: Герасим; римокат.: Нед. середоп.

— Цісар жертвував з власних фондів по 200 К за помочи на будову церков в Пчанах і Чернівцях, жидачівського повіта.

— Російське Галичини йде дальше нестримним походом і на різні способи: явні і тайні. Ось саме тепер заняла ся прокуратура справою, з якою годить ся познакомити наших читачів: Русофільський студент Василь Галушка не обмежив ся на російській агітації в Галичині, але почав возити дітей наших селян по Росії і то, як показує ся в слідстві, при визначній помочи російських властей. Родичі про виїзд дітей до Росії нічого не знали. Господин Галушка вербуючи дітей до Петербурґа, заявляв, що ангажує їх до руского театру у Львові, субвенціонованого кравчим відділом. У Львові

привчивши зібрану молодь до всіляких „увеселительних кавалек“, як от, „Капрала Тимка“, „Підгір'яни“, „Сатана в бочці“ і т. д. і повів їх до Петербурґа і то ще нелегально. Знаючи, що пограбничі власті звернули би увагу на переїзд групи 30 осіб, молодих хлопців і дівчат та з огляду на недостачу дозволу батьків не перепустили би їх через границю, господин Галушка устроїв ся дуже хитро. Цілу дружину довів до залізничного перестанку в Сущні, де нема залізничного урядника, а звідси фірами перевіз разом з гардеробою через границю коло Стоянова. Перевозив якийсь Никола Барановський через т. зв. „Красовський пост“, а російська сторожа не тільки не задержала такої значної групи, якої недобачити було неможливо, але ще відставила їх під своєю опікою до найближшої стації російських залізниць, звідки Галушка поїхав до Петербурґа. Обдурені родичі внесли на Галушку жалобу до прокуратури, яка й розвела власне тепер слідство в сій справі. От, такими дорогами посуває ся російська експанзія на Галичину.

— Шевченкові обходи на Україні. Миколаївська „Просвіта“ діяльно готує ся до Шевченкових свят, які мають відбути ся дня 23. с. м. Дня 26. ст. ст. лютого о 12. год. у старокупецькій церкві заходом „Просвіти“ відправлено панахиду з привоуду 51. роковин смерті Т. Шевченка. Гарно співав просвітанський хор. Після панахиди в помешканні „Просвіти“ зібрали ся її члени та дітячі. Пасар т-ва д. Литвин в коротенькій промові зазначив, на скільки свято Шевченка велике для „Просвіти“, бо она відкрилася іменню 26. лютого в пам'ять Тараса. Д. Ол. Зима у кількох словах ознайомив присутніх з тим, що зробила і яку користь принесла „Просвіта“ за 5 років естования. На прикінці хор виконав „Заповіт“ який усі присутні вислухали стоячи.

Дня 26. ст. ст. лютого у рижській катедральній соборі, заходами „Української Громади у Ризі“, відправлено панахиду по Кобзареві України Т. Шевченкові. Перед початком панахиди настоятель собору протопрей Пліс, що відслужив панахиду укупі з протодіаконом, сказав промову, в якій, зазначивши зріст місцевої „Громади“, говорив головним чином про Шевченка, як про імя, яке веднує до купи Українців навіть на чужині. Людей на панахиді було багато. Співав хор „Громади“. Шевченковий вечір відбуде ся у неділю, 17. марця.

В день смерті Т. Шевченка в Георгієвській церкві в Курську відправлено панахиду, на яку зійшло ся багато людей. Співав аматорський хор. У вечері відбулась вечірка, що почала ся „Заповітом“, який присутні вислухали стоячи. Прочитано два реферати про Шевченка. Потім були деклямації Шевченкових творів і співів. Вечірка закінчила ся о 2. год. вночі.

В Харкові роковини Шевченкові минули блідо та непомітно, згадали про него тільки „Сніп“ та „Южний Край“, та ще на Основі, в квітчинім будинку, улажено відчит з образками чарівного ліхтаря і прочитано житєпис „Наймичку“ та „Причину“. (За „Радою“).

— По відкритті бігуна. Цікаві подробиці із звіту Амундзена подають англійські денники. Отже підчас цілої подорожжя ні Амундзен, ні его товариші не пили зовсім ні якого алькоголю. Амундзен поробив в часі подорожжя много фотографічних знімків, які находять ся тепер в місті Гобарт. В дорозі треба було бити багато псів, бо не було чим їх годувати; мясо з свих псів подорожні самі зїли. На полудневім бігуні, на точці, названій ними „Фрамгайм“ збудували подорожні хату, в якій приготували все на прийняття будучої виїзної до полудневого бігуна. Находить ся там піч, ляжка, а навіть стіл, заставлений тареллями. Слідуюча виїздна до полудневого бігуна найде також по дорозі великі припаси поживи, полишені Амундзеном.

Годить ся подати декілька важніших дат з життя Амундзена. І так: Амундзен родив ся в липні 1872 року в малім містечку Борбе біля Християні, як син власника корабля. Закінчивши початкові школи, учив ся в маринарській, або т. зв. навтичній (тип середніх шкіл) школі, а опісля записав ся на університет в Християні. Вже тоді єдиною его мрією були підбігунові подорожжя. В р. 1893, як молодець, розпочав морські подорожжя і по кількох роках, завдяки незвичайній пильності, одержав диньом капітана торговельної маринарки. В р. 1897 бере пораз перший участь в подорожжя до полудневого бігуна, як

перший офіцер на пароході „Belgica“ бельгійської виїзної Адриана де Герляча. Повернувши з неї, організує сам виїзну на моря північного бігуна і пливе туди на малім пароході „Gjba“, уживавім первісно до ловлення оселедців. На сїм пароходчику досліджує побережжя Гренландії, а опісля перепливає між сушею князя Альберта, а північними берегами Канади і Аляски, досягає проливу Берінґа і кінці по трох літах запливає до Сан Франциско. Ся подорож зробила его славним в цілім світі. Від сеї хвилі станув в ряді найголосніших підбігунових подорожників і мріє про досягнене північного бігуна. Коли однак Пірому удала ся та штука, звертає ся на полудне і ось здобуває лавр, по який тільки даремне сягало.

— Др. Юхим Гребенюк, лікар і визначний український діяч в Петербурзі, розпрацав ся дня 6. с. м. із сїм світом. Російські Українці втратили в покійнім щирого і неутомимого робітника на народній ниві, а з окрема петербурскі Українці першого організатора і найдіяльнішого члена „Громади“. На его похоронах дня 8. с. м. з церкви св. Володимира на волківській цвинтарі явили ся тисячі петербурських Українців із всіх кругів і станів. Над могилою промовляли дд. Лотоцький, Дулябин і одна із студенток, а на домовині зложено силу вінків; на одній ленті була напись: „За тобою, козаче, вся Україна плаче“, яка вірно віддавала жаль народу по втраті вірного сина і труженника України. В. в. п.

Оповідки.

— Реколекції для панів і панів в Станіславіві відбудуть ся в катедральній церкві в слідуючім порядку:

Для панів: Дня 25. марця т. є в понеділок о год. 4½ по полудні вступна наука, ві вторник, середу і четвер с. є 26, 27, і 28. марця кожного дня дві науки: рано о год. пів до десятої (9½) по полудні о год. пів до п'ятої (4½). Закінчене в п'ятницю дня 29. марця, о год. пів до десятої (8½) рано.

Для панів: Почавши від 25. до 29. марця кожного дня одна наука о год. 7. вечером. Закінчене в суботу дня 30. марця о год. 8. рано.

Щоби уможливити також П. Т. Паням з провінції взяти участь в тих реколекційних науках, підписаний уряд парохіальний постарав ся о вигідне приміщенє і харч на цілий той час за ціну 4 К денно. Зголошеня просить ся переслати найдальше до 22. марця с. р. під адресою підписаного уряду парохіального. — Гр.-кат. Уряд парохіальний катедр. в Станіславіві — о. Гордієвський, парох.

— З Тернополя. Надзвичайні загальні збори тов-а „Інститут жіночий ім. кн. Ярославни в Тернополі“ відбудуть ся в саях тамешної „Рускої Бесіди“ дня 22. марця с. р. о 8. год. вечером а в случаю браку комплету о пів до 9.ої вечером без огляду на число присутніх членів з таким порядком денним: 1) Предложено до затвердження ухвалених виділом враз зі шкільною комісією шкільних будови Інститута. За Виді: о. Застирець, проф. гімн., голова тов-а; Шкільний, судія, секретар тов-а.

Телеграми

з дня 15. марця.

Загреб. (ТКБ). Уг. Бюро кор. доносить: Тому, що шкільний страйк триває дальше, а обурене серед части шкільної молодіжї ще не уступило, всі школи, в яких не устав страйк, позамикано. Отворять їх аж по Великодних святах.

Денники доносять, що страйк шкільної молодіжї вибух також в Осіку (Esseg), Карльштаді, Шумах і Ценґі.

Берлін. (ТКБ). Цісар Вільгельм прийняв вчора на послушанню шефа австрійского ген. штабу, ген. Шемуа. Опісля відбуло ся у цісаря свідане, в якім взяв участь шеф німецького ген. штабу Мольтке, міністер війни і інші офіцери.

Царгород. (ТКБ). Вибори до палати депутатів вже зачали ся. Перших депутатів вибрано в Триполітанії.

Матеріали до зносин галицьких москвичів

з Росією.

(Дальше).

„Дѣлайте все возможное и донесѣть чимъ скорее о результатѣ — дѣлайте, дѣлайте рады Бога все возможное бо пропадемъ“ и. пр. а в письмѣ тоже г. дра Добрянского отъ 18/10. 1884... „съ нетерпѣніемъ выжидаемъ мы какой утѣшительной вѣсти отъ Васъ по дѣламъ нашего банка. Нынѣ, друзья наши довели насъ до крайности и если помощь ненадоспѣетъ въ теченіи нѣсколькихъ дней катастрофа неизбежна! Послѣдствѣй описывать не потребую, доложить рады Бога всякихъ стараній, чтобы мы могли получить помощь, дѣлайте все возможное“ и. пр.

Вертаючи до рѣчи должень я сознати, что у говоры выше упоминаемъ при отчаянномъ высиленіи и употребленіи даже прибраного лица (що послѣдовало немного запоздно въ Москвѣ) оказывались що разъ безнадѣждѣйшими а въ 13-ый день переговоровъ разбилось съ поводомъ затвердыхъ условий, що до высокости процентовъ (прямо 8%, а съ коммисією при переводѣ черезъ заграничнѣ банки до 10 проц. а може и выше сягающихъ) якъ такожде съ причини рѣшительной невозможности вынайдения способа къ забезпеченію провизорически призовольныхъ банкомъ московскимъ 200.000 зр. эвентуально 200.000 рублей на ипотечной части имѣнія нашего заведенія въ державѣ австрійской для Россіи иностранной. — Правду сказавши, якъ въ Кіевѣ такъ и тутъ въ Москвѣ много повредилъ дѣлу духъ злобы, походячий изъ Львова самого и преслѣдуючий мене на кождомъ мѣстцѣ за упорность въ моемъ задушевномъ намѣреніи и трудѣ около хлопота-

ня помощи для гинущего уже нашего Заведенія.

Не осягнувши цѣли въ Москвѣ, для спокойствія совѣсти рѣшился я попробовать счастья въ Петербургѣ и получивъ довѣренное письмо отъ доселѣшняго тайного посередника моего къ другому въ Петербургѣ на случай potrzeby, оставивши о. Наумовича и г. Плоцанского въ Москвѣ, пустился съ М. Добрянскимъ въ Петербургъ, гдѣ прибывши, удался я сейчасъ съ порученія И. С. Аксакова къ министру финансовъ, которого въ то время не засталъ въ бюрѣ и принужденъ былъ передати ему только черезъ швейцера билетъ съ назначеніемъ моей квартиры. За нѣсколько часовъ получилъ черезъ курьера министра письмо приглашающее мене къ нему на второй день въ 8 часовъ вечера.

Явившись же мене въ назначенное время принялъ министръ весьма ласкаво, позволилъ на приглашеніе къ намъ г. М. Добрянского и оба мы пояснявши дѣло якъ слѣдовало, просили о помощи. Министръ отнесся сочувственно къ просьбѣ, но заявилъ что такъ якъ банкъ нашъ въ чужой державѣ (въ Австріи) то русское правительство ніякъ не въ состояніи опредѣлити ему поддержки изъ государственныхъ фондовъ; то немислимо такожде во виду отношеній одного правительства къ другому, — посоветовалъ мнѣ затѣмъ обратитися или къ частнымъ поряджающимъ громадными капиталами, лицамъ, или частнымъ банкамъ русскимъ а оны охотно жертвуютъ изъ своей стороны только возможную частную помощь. Яко офіціальному лицу, нельзя ему вмѣшиватися въ того рода дѣла, стоячіи по за предѣлами круга дѣйствія его. — На томъ кончено дѣло дня, а при пращаніи упростилъ я собѣ еще призовленіе министра на посѣщеніе его въ случаю potrzeby засягненія у него совѣта и помощи.

Наученный опытомъ въ Москвѣ, и во виду повышого обстоятельства, неупоминаю ни-

чего г. М. Добрянскому, отыскалъ я порученое мнѣ московскимъ помощникомъ моимъ лице, а при передачі письма и представленію ся убѣдился я, що лице тое уже напередъ поинформованымъ zostало о справѣ, товаришемъ московскимъ. Межи нами стала угода въ родѣ московской, и человекъ сей принялся за возможной трудъ въ назначеной цѣли, и дѣйствительно былъ дѣятельнымъ и весьма услужливымъ до конца.

По приѣздѣ о. Наумовича и г. Плоцанского изъ Москви въ Петербургъ начались пріемы и угощенія, отъ которыхъ я нарочно оттягался, чтобы не статися явнымъ и небыти зражденнымъ съ моимъ назначеніемъ слѣдчими недругами за галицкими гостями. Въ одномъ большомъ товариществѣ, где о. Наумовичу окруженному численными лицами русскими, весело сплывало время и даже на гадку не прійшло поговорити съ кимъ нибудь о помощи для нашего Заведенія, познакомилъ мене г. Плоцанскій черезъ други лица съ предсѣдателемъ Общества Юго Западныхъ желѣзныхъ дорогъ г. Ивановъ Алексѣевичемъ Вишнеградскимъ.

Я розкрылъ ему тогда безъ о. Наумовича занятого тогда своими дѣлами, причину и цѣль моего пребыванія въ Петербургѣ, и отъ сей то счастливой хвилѣ нашлись межи нами обоима нужніи переговоры, доведивши до соглашенія ся на суму займа 300.000 рублей за 3% въ годъ изъ запасовыхъ фондовъ Общества Юго-западныхъ желѣзныхъ дорогъ.

Но самое главнѣйшее препятствіе, становивъ предметъ, которой во первыхъ былы въ состояніи дати соотвѣтную гваранцію обезпеченія квоты займа, а во вторыхъ способъ переведенія того по обезпеченію Тутъ вошла снова на порядокъ точно тая самая, дѣлу вредная исторія що и въ Москвѣ. На конецъ предложилъ я г. Вишнеградскому новыи планъ коммерческой сдѣлки на основаніи документовъ, которіи я имѣлъ

при собѣ, именно актовъ ц. к. суда тернопольского яко торговельного зд. 20/3 82. ч. 3986 и 17/7 83. ч. 8588, дотычающихъ устройства и зарегистрированія філіи торговой въ Тернополи съ Подволочисками, объявляя что Заведеніе провадитъ фактично торговлю хлѣбомъ и продуктами хозяйственными съ 1/1 1882. имѣя въ повыспихъ городахъ на станціяхъ желѣзнодорожныхъ собственніи магазины. И А. Вишнеградскій застановившися близше надъ моимъ предложеніемъ, согласился вполнѣ на принятіе этого съ залишеніемъ, жадною мѣрою осуществитися недаючого обезпеченія займа на штецѣ бака нашого, находячогося въ державѣ Австрійской.

Дальше замѣтилъ онъ, що при того рода сдѣлцѣ конечно нужно такожде разрѣшеніе министра финансовъ, до которого надо мнѣ усмотрѣти протекцію и хлопотати авдіенцію для предложенія ему той справы съ заявленіемъ, что нужніи переговоры съ предсѣдателемъ общества уже ведутся. — Узналъ однакъ, що я уже знакомъ министру, урядовался дуже и поручилъ мнѣ споводовати у него приглашеніе его (Вишнеградского) къ себѣ для блишого обговоренія справы, що и сталося. — На томъ мѣстцѣ должень я примѣтити, що понеже въ Совѣтѣ и Правленіи Общества желѣзнодорожного, находятся люди различныхъ народностей а межи ними и поляки неспріяючіи дѣлу русскихъ Галичанъ, И. А. Вишнеградскій яко предсѣдатель Общества, постарался напередъ у Совѣта и Правленія о полномочіи для себе до трактованія съ мною яко представителемъ одного изъ иностранныхъ банковъ, задля задержанія справы въ тайнѣ пока неупроводятся къ совершенности для предложенія ей яко такой Правленію и Совѣтови до затвердження.

(Дальше буде).

Підготовляющий курс до гімназій в Городенці. В цѣли скріпленія фреквенціи въ укр. прив. гімназій в Городенці отирає ся при тамошній гімназій підготовляющий курс для тих, що не знаютъ зовсімъ німецкой мови. Тривати ме від цѣлѣтня до кінця червця. Ті, що укінчать сей курсъ, підуть по вакаціяхъ до приготування чойкляси в укр. прив. гімназій в Городенці. Спосібніші і старпі ученики курсу лишуть ся ще черезъ вакації на науці і підуть по вакаціяхъ до І. класи гімназії.

Просить ся всіхъ свѣдѣтелей, учителей і всіхъ прихильників нашої гімназії в Городенці, щобіи пояснили селянамъ значіне сего курсу та заохотили їхъ післати на нього свої діти. Зголошувати ся можна шо дня від 11. до 1. рано у директора укр. прив. гімназії в Городенці п. Антона Крушельницького. (Зголошенія з іншихъ повітівъ письменно на адресу директора гімназії).

Наука на курсі значне ся в четвер по Великоднихъ свѣтахъ, але зголошувати ся треба до кінця марца, щобіи знати, кільки буде учеників. — Комітет. (1—5)

ДО
**АМЕРИКИ
КАНАДИ**
найліпше перевозить
Лінія Кунарда
у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна переправи кораблемъ 220 корон за дорослі особи разомъ зъ поголовнимъ податкомъ, а 120 К за діти понизше 12 літ зъ погол. подат.
Уважайте на ч. 99.
ВІДІЗД З ПОРТІВ:
Ультонія з Реки 13. цвѣтня.
З ЛІВЕРПОЛЮ:
Найскорші і найвеличавіші пароходи на свѣті:
Люзітанія, дня, 30/3, 27/4, 18/5.
Мавританія, 23/3, 13/4, 11/5, 1/6 1912.

Парохія, львівської архієпископ, на підгір'ю, 3.200 душ (камеральщина), 120 моргів рілі, ріка, почта, молочарня і т. д. в містці, зелізниця 4 клм., до заміни за рівнорядну. Зголошенія слати під М. Ш. poste restante Креховичі к. Долини.

Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“
у Львові, ул. Руска ч. 20.
Телефон ч. 783.
засноване при Товаристві взаїмнихъ обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришеніяхъ з р. 1873.
Одвѣчалність членів обмежена до подвійної висоти уділу.
Цілю Товариства є уділюванє кредиту своїмъ членамъ рільникамъ обезпеченимъ в „Дністрі“ від більше літ.
Проценти від вкладокъ 4%, безъ потручення податку рентового.
Вклади приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинахъ урядовихъ, від 8. до 2. год. в полудне.
Конто в Щадницѣ почтовій ч. 35.527.
Конто жирове в банку австро-угор.
Вклади щадничі К 3,468.296—
Уділи членські К 341.275—
Позички уділені К 3,916.577—
Канцеляріи Товариства отворені перед полуднемъ.

З публичной ліцитації, походячі нові меблі продають ся по слідующихъ цінахъ: Сецесійний креденс К 45, отомана К 26, шафи К 30, спальня К 190 Ідальня К 140, столи К 9, уладженія кавалерської кімнати К 120, плюшеві салони К 90, магонізовані салони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, кредегів, канап, столиків, занавіс і фіранок. — „ДОРОТЕУМ“ ул. Ліндога ч. 7 (бічна Коперника). Порозіне з провінцією листовне.
УВАГА! Наше підприємство купує і посередничить в продажі меблів зъ приватнихъ домів, з конкурснихъ і спадковихъ мас — приймає усю обстанову до переходу. (14—30)
Перша найбільша 25 покоїв богато заосмотрена

Ол. Галичанка.
Вражія з гороги.
Море. З одеськихъ спогадів. Пароллавамъ з Одеси до Ялти. В Ялті та її околиці. З Києва. На Тарасовій могилі. З Кам'яця Подільського. Тивольські каскади. Перший вечір в Венеції. Сан-Ремо, Італійський карнавал. По Ривері. Вражія з Монака. Карнавал в Ніцці.
Дістати можна в друкарні Ів. Айхельбергера, Львів Ринок ч. 10.

Подвійний хосен!
Хто набуває в „Торговельно-промисловімъ Союзі“ ул. св. Антонія ч. 1.
Вишивані сорочки від 12—20 К,
„краватки“ 2-50 К,
„ручники“ 8—10 К
Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 синіхъ так само гуцульські виробі. Килими по 16 К 1 метр. Машини до писання „Адлер“ руска 600 К — руско польська 650 К і проче — той дає заробити своєму і спричиняє більший процент на рідні школи. Замовлення л и ш письменно:
„Торговельно-промисловий Союз“ у Львові ул. св. Антонія ч. 1.
Гроші слати ул. Мохнацького ч. 12.

Розклад їзди залізниць у Львові.									
Відїзд з Головного двірця до:					Приїзд на Головний дворець з:				
рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
3:40	8:22*	2:45*	7:00*	11:10	5:50	9:00*	—	5:48	9:50
—	8:45	6:05	7:30	12:35*	7:30	10:15	1:30*	8:25*	2:22*
—	—	5:46	—	—	—	—	—	7:15	—
—	—	3:50	—	—	—	—	1:10	5:40	—
6:15	10:40	2:18*	8:46	11:13	7:20	11:55	2:10*	—	10:30
—	—	2:35	8:38*	—	—	8:08*	—	10:10	—
6:00	9:15*	2:20*	—	10:48	8:05	—	2:05*	—	9:34
—	9:37	—	—	2:50*	—	—	5:52	6:28*	12:05
—	—	3:05	—	—	—	10:25	—	—	—
6:00	—	—	6:29	—	5:45	—	—	—	—
7:30	—	1:45	6:50	11:25	7:28	11:40	3:45	—	11:00
6:35	—	1:45	6:50	—	7:28	11:40	4:25	—	11:00
7:35	9:05	3:40	—	10:40	8:00	9:58	1:40	9:00	—
—	—	2:28	7:49	11:35E	7:33	—	1:26	8:00	—
6:06	7:22	—	—	11:35E	—	—	—	—	—
8:20	—	—	—	6:00	8:15	—	4:30	—	—
5:18	—	—	6:16	—	—	11:15	—	10:20	—
5:58	—	—	6:16	—	—	11:15	—	10:20	12:16K
5:50	—	2:50	—	—	—	10:04	—	6:30	—

Відїзд з Підзамча до:					Приїзд на Підзамче з:				
рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
6:30	11:01	2:33	9:09	11:33	7:01	11:3	1:55*	—	10:13
—	—	2:52	8:51*	—	—	7:49*	—	5:16	—
6:12	—	—	6:30	—	—	10:5*	—	8:52	—
6:12	—	1:30	6:30	10:40K	7:26	10:5	6:24	9:57	12:00K
8:12	—	—	5:38	—	9:42	—	6:11	9:57	—

Відїзд з Личакова до:					Приїзд на Личаків з:				
рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
6:31	—	—	6:51	—	—	10:36	—	9:36	—
6:31	—	1:49	6:51	—	—	7:08	10:36	6:06	9:36

* поспішний поїзд. поїзд поки що не їздить. Е лише в неділі. К в суботи і неділі.